

AVANTPROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 16/2017, DE L'1 D'AGOST, DEL CANVI CLIMÀTIC PEL QUE FA A L'IMPOST SOBRE LES EMISSIONS DE DIÒXID DE CARBONI DELS VEHICLES DE TRACCIÓ MECÀNICA

2. Memòria general

2.1. Justificació de la necessitat de la disposició i adequació de la norma als fins que es persegueixen

I. Antecedents

L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica es va crear per la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Mes tard, la regulació d'aquest impost es va incorporar a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

Posteriorment, el 3 de novembre de 2017, el president del Govern de l'Estat va interposar recurs d'inconstitucionalitat contra determinats preceptes de la Llei 16/2017, d'entre els quals, els articles 40 a 50, que regulen l'impost. En el recurs s'adduïa una pretesa identitat i duplicitat amb l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i amb l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, així com un excés dels límits per l'establiment d'impostos autonòmics que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 6 de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes. La invocació de l'article 161 de la Constitució va comportar la suspensió de l'efectivitat dels preceptes impugnats; això no obstant, mitjançant interlocutòria del Tribunal Constitucional de 21 de març de 2018 es va aixecar la suspensió.

Finalment, mitjançant sentència de 20 de juny de 2019, el Tribunal Constitucional ha validat l'impost i, per tant, la constitucionalitat dels preceptes que el regulen.

D'altra part, i un cop el Tribunal Constitucional va aixecar la suspensió de l'impost, es van iniciar els treballs per a efectuar el desplegament reglamentari de la Llei, moment en què es van fer evidents certes mancances en la regulació de l'impost en la Llei 16/2017, i que feien

necessària la modificació legislativa atès que afectava a qüestions que no podien ésser resoltes en reglament, per tractar-se d'elements essencials de l'impost.

En aquest escenari, es van iniciar els tràmits per a l'elaboració del present avantprojecte de llei, amb l'aprovació pel Govern el 10 de juliol del 2018, de la *Memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de modificació de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, en relació amb l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica*.

La iniciativa ha estat objecte de consulta pública prèvia del 17 de juliol al 17 d'agost del 2018. En aquesta s'han plantejat qüestions relatives a: determinats aspectes referits a la subjecció a l'impost en els casos de les persones jurídiques; ii) determinació de la base imposable per a aquells vehicles per als quals no es disposa d'emissions oficials; iii) quin règim de gestió tributària resultaria més senzilla i àgil. Les observacions formulades es recullen en l'informe de retorn (que s'adjunta a l'expedient).

II. Estructura

L'avantprojecte de llei s'estructura en un article únic, una disposició addicional, una derogatòria i una disposició final.

Quant al contingut, cal destacar els aspectes següents:

- L'article únic recull, al seu torn, les modificacions efectuades en els articles de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, que regulen l'impost.

- Apartat 1. Modificació article 41. Fet imposable

No es modifica el fet imposable, sinó que se substitueixen les referències actuals als termes "turisme", "comercial lleuger" i "motocicleta" per la definició que d'aquests vehicles estableix normativa comunitària. Així, els turismes es corresponen amb la categoria de vehicles M1; els comercials lleugers, amb la categoria N1; i les motocicletes de dos o més rodes, amb les categories L3e, L4e, L5e i L6e.

La modificació té per objecte dotar de més seguretat jurídica i utilitzar la mateixa categorització de vehicles emprada tant en la normativa comunitària com en l'estatal.

En aquest apartat 1 de l'article únic també es modifica l'article 41.2 de la Llei, que estableix que estan subjectes a l'impost els vehicles aptes per circular per les vies públiques que són aquells que no han estat donats de baixa en el corresponent registre públic, així com també ho són els vehicles amb permís temporal i els vehicles de matrícula turística. Amb la modificació, s'especifica que per a que es doni la baixa en l'impost, la baixa ha de ser definitiva o temporal per robatori; i, alhora, se suprimeix la referència als vehicles amb matrícula turística (atès que, d'acord amb el que disposa la Disposició transitòria sisena de la Llei 6/2018, de pressupostos generals de l'Estat per al 2018, la vigència de la matrícula turística va finalitzar el 31 de desembre del 2018).

- Apartat 2. Modificació article 42. Subjecte passiu

Una de les qüestions que s'han plantejat en la consulta pública prèvia ve referida a la necessitat de concretar un punt de connexió que determini la subjecció a l'impost dels vehicles de què són titulars les persones jurídiques. Aquesta qüestió se soluciona en l'avantprojecte incorporant una nova lletra c a l'article 42 que especifica que, per aquelles persones jurídiques que no tenint el domicili fiscal a Catalunya però que hi tinguin un establiment, una sucursal o una oficina, hauran de tributar pels vehicles que, d'acord amb les dades que consten en els registres públics corresponents, estiguin domiciliats a Catalunya.

A banda, i seguint la terminologia emprada en l'àmbit tributari, se substitueix el terme "residència" pel de "domicili fiscal."

- Apartat 3. Modificació article 43. Exempcions

Amb la mateixa finalitat que persegueix la modificació de l'article 41 anteriorment exposada, això és, dotar de majora seguretat jurídica als conceptes que recull la norma, es modifica l'article 43 que regula les exempcions. En aquest sentit, s'introdueix la referència a la normativa que regula la tipologia de cada un dels vehicles, i que es conté en el Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles.

D'altra banda, i quant a l'exempció regulada en la lletra a, prevista per "als vehicles oficials de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels ens locals adscrits a la defensa de l'Estat o a la seguretat ciutadana", se suprimeix la referència que siguin destinats a defensa o seguretat ciutadana, perquè s'ha verificat que no és possible obtenir aquesta informació de la base de dades que facilita la Direcció General de Tráfico del Ministeri de l'Interior (en endavant, DGT), que és la que nodreix el cens de vehicles per a l'elaboració del padró de l'impost.

- Apartat 4. Addició Article 43 bis. Base imposable

Una de les modificacions més rellevants és la que s'incorpora mitjançant l'apartat 4, que introdueix un article nou en la Llei 16/2017 (article 43.bis) on es regula la base imposable. Aquesta es fixa en el volum d'emissions, en grams de diòxid de carboni per quilòmetre, informat en el certificat (fitxa tècnica) expedit pel fabricant o importador del vehicle, i per al cas que no es disposi de certificat, s'estableixen unes fórmules de càlcul de les emissions.

El procediment que ha conduït a l'obtenció d'aquestes fórmules és el que es descriu a continuació.

En primer lloc, i tal com s'ha exposat en els antecedents, en el 2018 es van iniciar els treballs per a l'efectiva implementació de l'impost, moment en el qual es va posar ja de manifest que un nombre important dels vehicles a Catalunya no disposa de les dades oficials d'emissions (així, per exemple, en la categoria de turismes només disposem d'aquesta informació per aquells la data de la primera matriculació del quals s'ha produït del 2008 en endavant). Efectivament: examinada la informació subministrada per la DGT, l'Agència Tributària de Catalunya va verificar que dels més de 3 milions i mig de vehicles de categoria M1 i N1, aproximadament 2 milions no tenen cap informació referida a les emissions de diòxid de carboni. Per superar aquestes carències, l'Agència Tributària de Catalunya va complementar la informació amb les emissions registrades en la "Guia de vehicles de turisme de venda a Espanya, amb indicació de consums i emissions de CO₂" que publica l'Institut para la Diversificación y Ahorro de la Energía (organisme adscrit al Ministeri per a la Transición Ecològica). Això ha permès obtenir 400.000 observacions addicionals d'emissió de diòxid de carboni que han millorat la informació disponible, però no l'ha completat al 100 per 100; és a dir, no disposem de dades d'emissions de CO₂ de tot el parc de vehicles de Catalunya.

En aquest punt, es trasllada aquesta base de dades -depurada i millorada conforme el que s'ha exposat anteriorment- a *Barcelona Supercomputing Center* a qui s'encarrega l'elaboració d'un treball tècnic, l'informe del qual que s'adjunta en aquesta Memòria. El treball ha tingut per objecte determinar l'emissió de CO₂ dels vehicles de les categories turisme M1 i lleugers N1 subjectes a l'impost que no tenen assignada aquesta informació.

Per les mancances observades a la base de dades disponible, s'han fet servir diferents tècniques de regressió per trobar el millor model predictiu d'emissions. Aquest càlcul estadístic es basa en les emissions de vehicles amb característiques similars. Així mateix, i davant la constatació de l'existència de carències addicionals d'informació en les variables

tècniques dels vehicles, s'han emprat tècniques d'imputació de valors de caire estadístic que esmenen la informació que falta o que presenta valors anòmals, permetent estimar les emissions per al parc complet de vehicles M1 i N1.

Totes aquestes estimacions, en ser estadístiques, tenen un marge d'error. Aquests marges també han estat calculats i s'han tingut en compte per intentar reduir al màxim la sobreestimació d'emissions.

Les fórmules finals seleccionades s'han comparat enfront d'altres models estadístics més complexos. Encara que aquests models permetien una reducció dels errors, aquesta no era quantitativament significativa, i s'ha optat per emprar el conjunt de fórmules més simples que alhora no sacrifiquen la seva interpretabilitat i accessibilitat al públic en general en resultar en una expressió matemàtica de caràcter lineal. En qualsevol cas, els marges d'error no superen el 10% de les emissions mitjanes disponibles a la base de dades.

Així doncs, s'estableixen unes fórmules específiques segons diferents tipologies de combustibles i considerant determinades propietats tècniques dels vehicles -com pot ser la cilindrada, la potència neta, l'antiguitat, el pes, etcètera-.

- Apartat 5. Modificació article 44. Quota tributària

La modificació d'aquest precepte s'efectua per coherència amb la modificació de l'article 41, quant a la denominació dels vehicles subjectes a tributació, mantenint-se en tot cas els tipus vigents.

D'altra banda, i atès que d'acord amb l'apartat 6 s'introdueix un supòsit de bonificació, també s'adapta la terminologia de l'element "quota", que passa a ser "quota tributària".

- Apartat 6. Article 45. Bonificacions

En primer lloc, es modifica el mitjà d'acreditació per al gaudiment del benefici fiscal per als vehicles històrics, de forma i manera que no caldrà aportar la targeta d'inspecció tècnica sinó que és suficient que es disposi de matrícula de vehicle històric.

Com a novetat, s'introdueix una bonificació del 2% de la quota per la domiciliació del pagament de l'impost. En el supòsit de la liquidació corresponent a l'alta en el padró, l'aplicació d'aquesta bonificació està condicionada, també, a què el subjecte passiu opti per rebre les notificacions de l'Agència Tributària de Catalunya per mitjans electrònics, quan no

és una persona obligada amb caràcter general a rebre les notificacions per aquests mitjans, i mantingui aquesta opció fins a la data de notificació de la liquidació.

L'aplicació d'aquesta bonificació queda condicionada al cobrament efectiu del rebut o liquidació mitjançant la domiciliació del seu pagament, i queda sense efecte si aquest cobrament no s'ha pogut efectuar per causa no imputable a l'Administració, així com en cas de sol·licitud d'ajornament o fraccionament del deute.

Aquest tipus de benefici fiscal existeix en d'altres impostos periòdics, com l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, en l'àmbit local, i suposa, per al contribuent, una reducció de càrregues administratives, i per a l'administració, una reducció de costos alhora que se n'assegura el cobrament.

- Apartat 7. Modificació article 46. Període impositiu i meritació

En aquest punt és on es produeix una de les principals modificacions de la Llei. La regulació vigent de l'impost estableix que el període impositiu coincideix amb l'any natural, amb meritació a 1 de gener; amb la modificació, es trasllada la data de meritació a 31 de desembre (o al darrer dia del període impositiu, si aquest té una durada inferior a l'any). Aquest canvi obeeix a la necessitat de simplificar la gestió de l'impost per part de l'administració tributària.

La norma vigent preveu que el període impositiu és inferior a l'any en cas a) de primera adquisició del vehicle en una data posterior a l'1 de gener i, en cas b) de baixa definitiva del vehicle o baixa temporal per robatori. La modificació vol donar solució a supòsits concrets que es descriuen a continuació i que fins ara quedaven ara exclosos:

- Per una banda, assimila a primera adquisició l'entrada del vehicle en el territori d'aplicació de l'impost per trasllat de la residència del domicili fiscal del seu titular a Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona resident amb domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle titularitat d'una persona no resident sense domicili fiscal a Catalunya. En aquests supòsits, el període impositiu s'inicia el dia del canvi de domicili fiscal o el dia d'adquisició del vehicle.
- Per una altra banda, assimila a la baixa definitiva del vehicle la seva sortida del territori d'aplicació de l'impost per trasllat de la residència del domicili fiscal del seu titular fora de Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona no resident sense domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle titularitat d'una persona resident amb domicili fiscal a Catalunya. En

aquests supòsits, el període impositiu finalitza el dia anterior al del canvi de residència domicili fiscal o el dia anterior al d'adquisició del vehicle.

- Apartats 8, 9 i 10

Arribats a aquest punt, cal dir que un dels trets característics de l'impost és la seva gestió mitjançant padró, sistema que es considera el més eficient i eficaç atès l'univers de contribuents i al fet que es tracta d'un tribut periòdic. La normativa actual ja preveu la gestió mitjançant padró i remet a reglament el seu desplegament normatiu; això no obstant, s'aprofita la modificació de la llei per a introduir l'esmentada regulació i disposar així d'una norma única que recull tots els aspectes del tribut.

Així, i pel que fa als aspectes de l'aplicació de l'impost que incorpora aquesta proposta de modificació normativa, els articles 47, 47 bis i 48 regulen, respectivament, l'elaboració del padró, el termini de pagament i la domiciliació de l'ingrés del deute tributari, i les regles de competència territorial en la gestió de l'impost.

Amb relació a l'elaboració del padró, la proposta parteix de la necessitat de l'Agència Tributària de Catalunya de disposar de les dades completes del parc de vehicles subjectes a tributació, les quals consten en el Registre General de Vehicles, gestionat per la DGT. Mitjançant un conveni de col·laboració, ambdues administracions han acordat el lliurament, amb caràcter bimestral, de les dades necessàries per a l'elaboració del padró de l'impost.

Atès, doncs, que les dades completes referents a un exercici no es reben fins a principis del mes de març de l'exercici següent, i que aquestes dades han de ser prèviament ingestades, tractades i consolidades en els sistemes propis de l'Agència Tributària de Catalunya, la proposta de modificació normativa preveu la publicació i exposició d'un padró provisional durant els primers quinze dies del mes de maig de cada exercici. Aquest període d'entre un mes i mig i dos mesos és el termini mínim que s'estima que requereixen els processos de tractament de les dades rebudes de la DGT que permeten generar un padró consistent i depurat.

En aquest mateix sentit, els anàlisis preliminars de la qualitat de les dades rebudes de la DGT permeten pronosticar l'existència de discrepàncies entre les dades registrals dels vehicles i la seva situació real, tant respecte de les relacions de titularitat d'aquests vehicles com respecte dels seus elements tècnics. Per aquest motiu la proposta de modificació normativa preveu la generació d'un padró provisional, en el que s'inclouen les propostes de liquidació, a fi i efecte que els contribuents puguin disposar d'un tràmit d'audiència i, en

conseqüència, puguin presentar al·legacions respecte de les dades incorporades en aquest padró provisional. La previsió d'aquest tràmit amb caràcter previ a l'aprovació del padró definitiu ve motivada, doncs, per incrementar la seguretat jurídica dels contribuents, habilitant una via específica per la qual, abans de generar-se la liquidació, aquests poden sol·licitar l'esmena d'errors sense haver de recórrer als mitjans generals d'impugnació, previstos per a fases posteriors del procediment i que poden tenir una tramitació més complexa.

En aquesta mateixa línia d'assegurar al màxim la correcció de les liquidacions incloses en el padró, la proposta de modificació preveu un termini ampli de fins a tres mesos per tal que l'Administració pugui analitzar i tractar les al·legacions presentades pels contribuents, de manera que l'aprovació i exposició del padró definitiu es realitzen durant els primers quinze dies de setembre de cada exercici. S'ha volgut, en aquest sentit, salvar el mes d'agost, tradicionalment destinat a les vacances estivals, de manera que les actuacions de gestió de l'impost que afecten directament als contribuents es realitzin durant els mesos d'activitat normal.

La proposta regula la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya d'un anunci previ a l'exposició del padró, amb la finalitat última de garantir el major grau possible de coneixement de les liquidacions incloses en el padró per part de les persones interessades i vetllar per la seva seguretat jurídica. En aquest sentit, cal remarcar que la proposta de modificació preveu que l'accés tant a les dades contingudes al padró provisional com al padró definitiu s'ha de realitzar accedint a la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya. Aquesta previsió respon principalment a raons d'eficiència en la gestió de l'impost, donat que el gran volum de persones i vehicles afectats per l'impost i la seva distribució per tot el territori obliguen a utilitzar de manera preferent els mitjans electrònics, però ha de conviure amb la garantia que totes les persones interessades han de poder accedir a la informació que els afecta. En aquest sentit, els diferents mecanismes d'identificació digital per consultar aquesta informació que ha establert l'Administració estan a disposició de qualsevol ciutadà, de manera que es garanteix l'accés de totes les persones interessades a aquesta informació alhora que es respecta el caràcter confidencial de les dades incloses al padró.

Els darrers aspectes regulats en els apartats 6, 7, i 8 de l'article 47 de la proposta de modificació no incorporen novetats respecte del que preveu la Llei general tributària amb caràcter general amb relació als tributs gestionats per padró, però s'ha considerat oportú recollir-los per major seguretat jurídica. En aquest sentit, es recorda que en el primer exercici de tributació (l'exercici d'alta en el padró), la inclusió al padró es deriva automàticament de la

seva publicació, tot i que en aquest cas la liquidació incorporada al padró ha de ser objecte de notificació individualitzada (la qual inicia els períodes de pagament i d'impugnació), a diferència de la resta d'exercicis, en què la notificació de la liquidació es produeix com un efecte conseqüent a la publicació del padró definitiu, tal i com estableix l'article 102.3 de la Llei general tributària.

Per altra banda, es recorda que aquestes liquidacions són susceptibles d'impugnació mitjançant recurs de reposició o reclamació econòmicoadministrativa (apartat 7), i que la inclusió en padró pot esdevenir com a conseqüència d'actuacions de comprovació o investigació per part de l'Administració (apartat 8).

Pel que fa al pagament i domiciliació de l'impost, la proposta de modificació normativa estableix, d'acord amb el que disposa l'article 62.3 de la Llei general tributària, que el cobrament d'aquest impost es realitza mitjançant rebut, en el cas de les liquidacions notificades col·lectivament, en el termini comprès entre l'1 i el 20 de novembre de cada exercici. Per la seva banda, les liquidacions corresponents a l'exercici d'alta en el padró tenen el seu propi període de pagament, establert amb caràcter general a l'apartat 2 d'aquell article i computat a partir de la seva data de notificació individualitzada.

La segona part de l'article 47 bis es destina a regular la domiciliació del pagament de l'impost, en aquells aspectes no previstos en els articles 25 i 38 del Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació. Així, la proposta de modificació estableix que la sol·licitud de domiciliació s'ha de presentar en el termini comprès entre el 16 de maig i el 15 de juliol de cada exercici, si es pretén que tingui efectes per aquell mateix exercici. D'aquesta manera l'Administració disposa d'un termini raonable (des del 17 de juliol fins el 31 d'agost de cada exercici) per tramitar i incorporar aquestes ordres de domiciliació en el padró definitiu que s'exposa al públic a partir del dia 1 de setembre. Es preveu, per aquest mateix motiu, que les sol·licituds enregistrades a partir del 16 de juliol de cada exercici tindran efectes per a l'exercici següent.

Seguint amb la regulació de la domiciliació, cal fer esment a la novetat que s'incorpora en aquesta proposta respecte de la domiciliació de la liquidació corresponent a l'exercici d'alta en el padró. Atès que, com s'ha comentat abans, aquestes liquidacions no tenen una data de venciment establerta per avançat, ja que aquesta data depèn de la notificació efectiva de la liquidació, en els tributs gestionats mitjançant padró no ha estat possible tradicionalment practicar la domiciliació de la liquidació corresponent al primer exercici, podent-se només domiciliar els rebuts corresponents al segon any i posteriors.

Aquesta situació, però, ha sofert una modificació amb la posada en funcionament de la notificació per mitjans electrònics prevista a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. L'article 43 d'aquesta norma regula la pràctica de les notificacions per aquests mitjans, i en el seu apartat 2 preveu que aquesta notificació s'entén rebutjada si no s'ha accedit al seu contingut en els deu dies naturals posteriors a la posada a disposició.

Aquesta previsió permet conèixer per avançat la data màxima possible de venciment de totes aquelles liquidacions notificades per mitjans electrònics, ja sigui perquè el contribuent hi està obligat, ja sigui perquè ha optat per aquest mitjà de notificació. En aquests casos, l'Administració pot determinar quina serà aquella data amb temps suficient per poder gestionar la domiciliació d'aquesta primera liquidació. Donat que aquesta opció de pagament implica grans avantatges de gestió tant per a l'Administració com per a l'obligat tributari, s'ha considerat oportú incorporar-la en aquesta proposta de modificació i aprofitar les possibilitats habilitades per aquest nou escenari jurídic.

Seguint amb aquesta mateixa voluntat d'afavorir la domiciliació del pagament, es preveu que l'ordre de domiciliació es pugui efectuar també en el moment de realitzar un ingrés no domiciliat, respecte de pagaments futurs. En aquest sentit, la proposta de modificació té per objecte donar cobertura jurídica a l'Administració amb relació al mandat de domiciliació que el contribuent realitza davant l'entitat col·laboradora en la que està realitzant l'ingrés, de manera que aquella pugui fer ús d'aquest mandat per generar l'ordre de domiciliació en el proper exercici. Es tracta, doncs, d'una previsió normativa adreçada tant al contribuent, per habilitar-li una nova opció de pagament, com a l'Administració, i que permet donar a ambdues parts major seguretat jurídica en l'execució de l'ordre de domiciliació.

Finalment, l'article 48 de la proposta de modificació normativa estableix la gestió centralitzada d'aquest impost, opció que es considera la més òptima atès el gran volum de contribuents afectats, sens perjudici d'eventuals delegacions d'alguns aspectes d'aquesta gestió en les unitats territorials de l'Agència Tributària de Catalunya.

- Apartat 11. Modificació Article 50. Recursos i reclamacions

La modificació és merament tècnica, atès que la Junta de Finances va passar a denominar-se Junta de Tributs (a partir de la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat).

- Apartat 12. Addició Article 50 bis. Desplegament i aplicació de l'impost

S'incorpora aquesta norma que habilita a que mitjançant llei de pressupostos de la Generalitat es puguin modificar els elements de quantificació de l'impost, i l'aplicació supletòria de la legislació general tributària aplicable a Catalunya i les normes complementàries que la despleguen.

Es tracta d'una norma de tancament utilitzada en la regulació d'altres tributs propis.

Disposicions addicional, derogatòria i final

La disposició addicional estableix el següent:

- Pel que fa l'exercici 2019, el període impositiu s'inicia l'1 de gener i es merita el 31 de desembre, si bé només resulta exigible per a les categories de vehicles M1 i N1, mantenint la tarifa aprovada per la Llei 16/2017 per a aquest exercici.

En relació amb les esmentades categories de vehicle (M1 i N1), es preveu la no exigibilitat de l'impost per a l'exercici 2018. Cal recordar que l'impost es va aprovar al 2017 amb efectes d'exigibilitat a partir del 2018, el qual es va meritat l'1 de gener, amb la normativa vigent en aquell moment. L'aplicació per al 2018 de les modificacions que ara s'efectuen (canvi de data de meritació i establiment de fórmules de determinació de la base imposable) suposaria una retroactivitat que és considerada inconstitucional. L'altra opció, que seria que només tributessin els vehicles dels quals es disposava de dades oficials d'emissió, tampoc és viable atès que comportaria un tracte de desigualtat entre els contribuents contrari a l'ordenament jurídic.

- Finalment, per al cas de les motocicletes, es posposa un any la seva subjecció a l'impost essent exigible amb efectes de 31 de desembre de 2020. Això obeeix al fet que només es disposa de dades oficials d'emissió del voltant del 18% del parc (que segons les dades de la DGT és d'uns 627.000 vehicles).

En coherència el contingut de la disposició addicional, es deroga la lletra b) de la disposició final setena de la Llei 5/2017, del 28 de març, que establia un règim transitori d'exigibilitat de l'impost.

La disposició final determina l'entrada en vigor l'endemà de la seva publicació al DOGC. Aquesta *vacatio legis* més breu que l'ordinària persegueix que la Llei entri en vigor abans del 31 de desembre del 2019 per tal que no afecti l'exigibilitat de l'impost corresponent al 2019.

2.2. Marc normatiu en què s'insereix

La modificació té per objecte la modificació de determinats articles de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que regulen l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

2.3. Relació de disposicions afectades i taula de vigències i derogacions resultants

<i>Disposició afectada</i>	<i>Preceptes</i>	<i>Tipus d'afectació</i>
Llei 5/2017, del 28 de març	Disp. Final Setena. Lletres a) i b)	derogació
Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic	Art. 41 Art. 42 Art. 43 Art. 43 bis Art. 44 Art. 45 Art. 46 Art. 47 Art. 47 bis Art. 48 Art. 50 Art. 50 bis	modificació modificació modificació addició modificació modificació modificació modificació addició modificació modificació addició

2.4. Competència de la Generalitat sobre la matèria

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i l'article 202 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

"Article 133

(...)

2. Les comunitats autònomes i les corporacions locals podran establir i exigir tributs, d'acord amb la Constitució i amb les lleis."

"Article 156

1. Les comunitats autònomes gaudiran d'autonomia financera per a acomplir i exercir les seves competències d'acord amb els principis de coordinació amb la Hisenda estatal i de solidaritat entre tots els espanyols.

(...)"

"Article 157

1. Els recursos de les comunitats autònomes seran constituïts per:

(...)

b) Els seus propis impostos, taxes i contribucions especials."

"Article 202. Els recursos de la Generalitat

1. La Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern.

(...)

3. Els recursos de les finances de la Generalitat són constituïts per:

a) Els rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis."

D'altra part, cal fer avinent que la Generalitat de Catalunya deté la competència en matèria de protecció del medi ambient (article 144 EAC):

"1. Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou en tot cas:

a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació ambiental i del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments.

b) L'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals.

(...)

h) La regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses classes de contaminació d'aquest, la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de la

*contaminació, amb independència de l'administració competent per a autoritzar l'obra, la instal·lació o l'activitat que la produeixi.
(...).*”

2.5. Tràmits de consulta i participació

2.5.1. Consulta pública

L'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, regula la participació dels ciutadans en els procediments d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments.

En sessió del Govern de la Generalitat de 10 de juliol del 2018, es va aprovar la Memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, en relació amb l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

En dit Acord es va aprovar la realització de la consulta pública prèvia que es va realitzar durant el termini d'1 mes (del 17 de juliol al 17 d'agost del 2018) per a disposar de les opinions i conèixer el posicionament de tots els actors implicats respecte d'aquells punts que han de permetre una millor elaboració de la modificació normativa.

2.5.2. Participació ciutadana en l'elaboració de les normes

L'article 69.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, regula la participació ciutadana en l'elaboració de les normes, i estableix que: *“Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu.”*

Tenint en compte la matèria regulada objecte de modificació no és necessari obrir un procés participatiu ciutadà en l'elaboració d'aquest Avantprojecte de Llei. Tanmateix, un cop comenci el tràmit d'informació pública, l'Avantprojecte i la documentació complementària que s'acompanya es podrà consultar al web Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, <http://economia.gencat.cat/projectesnormatius>, i al Portal de la transparència.

Aquesta informació es mantindrà actualitzada al llarg de la tramitació, informant sobre el seu estat. Es donarà així compliment al principi de transparència i les obligacions de publicitat activa de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, en concret els articles 10.c i 69.2.

2.5.3. Tràmit de consulta interdepartamental

Aquest tràmit s'efectuarà mitjançant la publicació de l'avantprojecte de llei i dels documents que conformen l'expedient en el Sistema d'informació, gestió i tramitació dels documents del Govern (SIGOV).

2.6. Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.

CECOT
C/ Veneçuela, 103
08019 Barcelona
info@cecot.org

Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya
Avinguda Diagonal 452-454
08006 Barcelona
consell@cambrescat.org

Foment del Treball Nacional
Via Laietana, 32
08003 Barcelona
foment@foment.com

Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC)
C/ Viladomat, 174
08015 Barcelona
pimec@pimec.org

Fundació RACC
A. Diagonal, 587
08028 Barcelona
inforacc@racc.es

ANESDOR (Asociación Nacional de Empresas del Sector de Dos Ruedas)
Av. Felipe II, 14
28009 Madrid
info@anesdor.com

L'Institut Agrícola
Plaça Sant Josep Oriol, 4
08002 Barcelona
info@institutagricola.org

ANFAC (Asociación Española de Fabricantes de Automóviles y Camiones)
C/ Orense, 34 Planta 9ª. Edificio Iberia Mart II.
28020 Madrid
prensa@anfacs.com

FECAVEM (Federació Catalana de Venedors de Vehicles a Motor)
C/ Gran de Gràcia nº 69 E/sol.
08012 Barcelona
secretariageneral@gremidelmotor.org

FACONAUTO (Concesionarios de Automoción)
Santa María Magdalena, 10-12.
28016 Madrid
Administració: mja@faconauto.com

AEVAC (Associació Empresarial de lloguer de vehicles sense conductor de Catalunya)
C/ Londres, 31
08029 Barcelona
aevac@aevac.es

FENEVAL (Federación Nacional Empresarial del Alquiler de Vehículos con y sin conductor)
C/ Jorge Juan 19 6º
28001 Madrid
feneval@feneval.com

Organització de Consumidors de Catalunya (OCU)
C/Mallorca, 228
08008 Barcelona

2.7. Procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

Per tal de cobrir l'eventualitat de què no totes les persones i entitats que acrediten drets o interessos legítims afectats per l'avantprojecte de llei hagin quedat incloses dins el tràmit d'audiència, es considera convenient obrir al mateix temps un tràmit d'informació pública.